

Ved at åbne for denne mulighed åbner man altså samtidig for at rykke en grænse, som i værste fald kan være med til at stemple en person som suspekt og mistænkelig ud fra princippet »der var vel noget om sagen«.

I § 6 gøres der rede for, hvordan personer, der er opført i registret, kan få oplysninger om sig selv, og så bliver det helt surrealistisk, for det skal kun være muligt at få oplysningerne mundtiligt. Hvad er meningen med det? I snart sagt alle andre forbindelser mellem det offentlige og borgerne er det hovedopfattelsen, at kommunikationen skal være konkret og skriftlig af den simple grund, at det skal kunne beskytte både borgerne og myndighederne mod misforståelser og uklårheder. Men her, hvor det er oplysninger, der kan dreje sig om uskyldigt mistænkte i en meget alvorlig forbrydelse, er det fra først til sidst politiets egen afgørelse, om der skal udleveres oplysninger til en registreret, og for det andet skal det oven i købet kun ske mundtiligt. Det kunne jeg godt tænke mig en konkret besvarelse af begrundelsen for.

Forbrydere skal naturligvis straffes, men kun forbrydere, ikke uskyldige. Efter Enhedslistens opfattelse er det afgørende ikke at lave et system, hvor der er fare for at kaste mistanke på personer, som man ikke kan bevise er skyldige, og det frygter vi kan blive tilfældet med de bestemmelser, der indgår i det her lovforslag.

Desuden har vi også bekymringen, der angår de eksempler, der blev nævnt tidligere i dag. Hvordan kan man være sikker på, at slettelse har fundet sted efter reglerne? Hvordan kan man sikre, at reglerne bliver overholdt? Eksemplet med en nok så berømt spiritusdom er jo et meget skræmmende eksempel på, hvordan tingene kunne udvikle sig.

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg synes også, man skal passe på med at gøre dna-metodens bevismæssige sikkerhed alt for tydelig. For sagen er, at i modsætning til fingeraftryk er den jo ikke 100 pct. sikker. Der er ikke 100 procents garanti for, at dna-profiler faktisk er i overensstemmelse. Der er fare for fejl, og derudover er muligheden for at lægge falske spor betydelig større med en dna-profil. Det synes jeg man skal være opmærksom på i stedet for at gøre det sådan til den helt store løsning i enhver form for bevisførelse.

Jann Sjusen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er som udgangspunkt positivt over for det lovforslag, som vi behandler

nu, idet vi lægger vægt på, at der i forbindelse med registrering af dna-profiler alene er tale om registrering af profiler med henblik på personidentifikation.

Vi mener, at lovforslaget vil kunne være med til at forbedre politiets efterforskningsmuligheder, sådan at vi også kan få domfældt flere kriminalitetsforbrydere, når vi taler om grov kriminalitet.

Det, som selvfølgelig er det helt centrale spørgsmål i forhold til lovforslaget – også for Kristeligt Folkeparti – er: Hvordan behandles sigtede i relation til lovforslaget? Det er bestemt en problemstilling, som ikke er enkel, sådan som vi ser det. Vi har konstateret, at ministeren, efter at Registertilsynet kommenterede det første udkast til administrative forskrifter, har ændret lovforslaget efter det høringssvar, som Registertilsynet gav, hvor de skrev:

»Vedrørende regler for sletning af oplysninger i udkastets § 11, stk. 1-7, finder Registertilsynet, at det bør overvejes at indsætte en særlig bestemmelse om sletning af sigtede, ikke dømte personer, når en anden person dømmes for det forhold, som gav anledning til registreringen.«

Jeg noterede mig, at det er blevet indføjet i bemærkningerne nu til lovforslaget som værende en af de undtagelser, der nævnes i lovforslagets § 3, pkt. 6, og det er jeg selvfølgelig fuldt ud tilfreds med. Men netop fordi det element, som jo helt åbenbart, synes jeg, ikke var med i det udkast til administrative forskrifter, der blev sendt ud, så gør det altså, at jeg synes, der er grund til også under udvalgsbehandlingen specielt at dvæle ved, hvordan sigtede bliver optaget i registret, og specielt hvordan de bliver slettet igen. Der forudsiger jeg at vi må gå tættere på og indkredse nogle af de problemstillinger, der er dér, og måske også ændre loven en kende, så vi får strammet op.

Men uanset det er Kristeligt Folkepartis opfattelse i denne sammenhæng, at hensynet til politiets efterforskningsmuligheder gør det påkrævet også med et sådant dna-register, så vejer hensynet til sigtedes retssikkerhed selvfølgelig også tungt for os, og derfor vil vi gå nærmere ind i specielt den problemstilling i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Tom Behnke (FRI):

Det er rigtigt, som flere ordførere har været inde på, at dette er et svært emne at diskutere, fordi der er meget etik blandet ind i det: Hvor